

(Сливенъ, отъ сливането на рѣкитѣ) и общо съ друго турско название: Боазъ Кесенъ (мѣсто, гдѣто се прѣсичатъ тритѣ Сливенски боаза или по-скоро — тѣхнитѣ прочути тукъ вѣтрове). Боазъ Кесенъ въ тѣсна смисълъ е пространството около Аркърж Куручъ, но се приспособява и за това между послѣдното и върха Бършанъ. Тѣй съединенитѣ три рѣки съ общо название Куручъ или забравено Асенювица, отъ Аркърж Куручъ потѣглятъ за Тунджа прѣзъ Сливенското Краставо Поле, за да се влѣятъ въ нея при с. Турсунлий.

Отъ течащитѣ край Сливенъ по-малки рѣки сж Айвалж Дере и Сотирската рѣка. Тукъ се срѣщаме съ имената на редица потоци, берящи водитѣ си главно отъ склоноветѣ на Синитѣ Камѣни: Куру Дере, Мара Дере (пещерна, подземна рѣка, излизаща изъ подъ сталагматитѣ на Змѣювитѣ дупки), Сеферъ Бунаръ, послѣ потоцитѣ на Дълбоки Долъ, Каменица и т. н., за да се надвѣсимъ вече надъ Сотирския проходъ съ едноименна рѣка и разни притоци: Джендемъ Дере, Сютлю Дере, сливащата се съ нея Кушъ Бунарска рѣка или просто Кушъ Бунаръ¹⁾ и т. н. Другъ прочутъ изворъ и потокъ е тоя надъ с. Сотира, подъ днешния мѣнастирь Св. Петка. Него обикновено наричатъ Вриза или окарикатурено Ориза (отъ *βρύσις* = изворъ; остатъкъ отъ номенклатурата на Сливенскитѣ грѣкомани прѣзъ 1805—1840 ²⁾).

¹⁾ Буквално значи: птичи изворъ, кладенецъ, но по произходъ по-правилно е Орловъ изворъ (по Раковски: орловъ потокъ). Тоя надпланински изворъ, съ повече отъ 1000 м. надморска височина, е извѣстенъ и вънъ отъ прѣдѣлитѣ на Сливенско. Ежегодно на 6 августъ, жители на Сливенско и Котленско отиватъ тамъ на „сборъ“ и по прѣдание вѣрватъ въ прѣобразителната сила на неговата вода. Селенитѣ отъ Юртя (днесъ развалини) си бѣлели тукъ платната, а пакъ по прѣдание, извора не е билъ чуждъ и на нѣкои старобългарски царе. По-нататъкъ ще видимъ, че той се е удостоилъ и съ прѣбиванието на султани и даже единъ татарски поетъ-принцъ го е възпѣлъ. Не малко значение е ималъ и прѣзъ политическото движение на Сливенъ.

²⁾ Прославенъ е съ бистрата си и много студена вода. Раковски вѣрва, че *βρύσις* е българско. (*βρύσις* = ври; санскритски виръ = силный — мушъ — витязъ и т. н.) Отгоръ Вриза е другъ изворъ „усвѣтенъ“ съ слѣди отъ скритъ или „обитель-храмъ“. Раковски, о Асѣню първому, 63.